

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.52. Concilium Salisburgense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A.C. 1274.

Romanorum Regem, hortamurque, ut te præpares ad coronam imperatoriam nostris e manibus accipiendam; id quod brevi futurum speramus. Dabat 27 Sept. n. 56. Et aliam per epistolam illum oravit, ut Terrarum suarum partes ipsi propinquiores, cum primum posset, adiret, suumque illuc adventum ipsi indicaret.

§. LII.

Concilium Salisburgense.

to. II. Conc.
p. 999.

Paulo post Lugdunense concilium Fredericus Archiepiscopus Salisburgensis & sacrae Sedis Legatus concilium provinciale habuit, cui intererant quinque Suffraganei ejus, nimirum Leo Ratisbonensis, Petrus Passaviensis, Bruno Brinxinensis, Wernhardus Secoviensis, &

Ibid. p. 858.

Joannes Chiemensis. Ibi statutum est, ut Lugdunensis Concilii sanctiones in Salisburgensi provincia promulgarentur una cum illis, quas ejusdem provinciae concilium anno 1267 Viennæ per Legatum Guidonem Cardinalem tit. S. Laurentii celebratum fecisset, & quarum observationem jam sustulisset septem annorum spatium. Præterea Salisburgense Concilium supra viginti quatuor canones condidit, quorum memorabilissimos hic en subjicio.

Sup. l. 85.
§. 56.

Cum

Sæcul. XIII.
A.C. 1274.

Cum Abbates Benedictini Salisbur-
genſis provinciæ ſua comitia provincia-
lia longis retro temporibus omiferint, &
ideo labefactæ fuerint regulares obser-
vantia, mandamus, ut proxime futuro
Paſchate illi ea obeant: alioqui nos hunc
Ordinem in proximo concilio provinciali
emendabimus. Imperamus, ut iidem
monachos fugitivos vagosque revocent:
& in quovis monaſterio carcer fiat, cui
monachi desperatæ correctionis, vel a-
trocium criminum rei includantur. Sed
nec obſtent Abbates, quin monachi ad
Ordinem aſperiores tranſeant. Abba-
tes monachos ſuos ad alia cœnobia non
mittant niſi ob cauſam gravem & ab E-
piſcopo approbatam. Nec ornamenta
vel functiones epiſcopales ſibi vendicent,
niſi privilegia nobis commonſtrent ſua.
Canonici Regulares eadem pro ratione
Ordinis ſui obſervent, præſertim illud,
quod ad habenda comitia provincialia
attinet. Nulli Religioſorum liceat elige-
re ſibi conſcientiæ arbitrum extra ſuum
Ordinem ſine ſingulari Antiftitis ſui per-
miſſu. Siquis Religioſus ad evitandam
correctionem cujuſquam hominis profa-
ni opem imploraverit, in carcere, quam-
diu Præpoſito videbitur, erit, ab omni
deinceps munere monaſtico excluſus.
Nullus Præful, aut Parochus, aliusve
marem aut fœminam tondeat, vel reli-
gioſa

c. 1.

c. 2.

c. 3.

c. 4.

c. 5.

c. 20.

c. 21.

c. 25.

T t 2

gioſa

Secul. XIII.
A.C. 1274.

c. 16.

giofa veste induat approbatæ cuidam regulæ certoque loco se non addicentem. Secus agentes, & vagandi gratia religiosam gestantes vestem censuris ecclesiasticis coerceantur. Inter vagos erant, qui se litterarum studiosos Clericosque dicerent, Ecclesiis ac monasteriis molestias facefferent, stipem veris pauperibus debitam per suam importunitatem acciperent, denegantibus contumelias imponerent magna omnium offensione. His Concilium duos menses, intra quos honestum vitæ genus amplectantur, tribuit, vetatque, nequod eis postea feratur auxilium?

c. 17.

Non fiat in templis ludus, qui episcopatus puerorum dicitur: nisi forte illum revera pueri vel adolescentuli sexdecim ad summum annos nati exercent.

c. 14.

Qui Clericum monachumve iussu Antistitis inclusum effracto liberabit carcere, ipso facto in anathema incidet: atque si fieri poterit, in locum sic emissi substituatur. Siquis Episcopus captus detinebitur, in tota provincia Salisburgensi cessatio a divinis erit, postquam rumor hac de violentia manaverit in vulgus.

c. 22.

Advocati Ecclesiarum commonerentur, ne illas ultra solitam servitutem onerent: alioquin eorum injuria per justitiam arcebitur. Clerici, qui parccias aliave beneficia prius a laicis quam ab

c. 24.

Epi-

c. 23.

Episcopo acceperint, suum amittent Sæcul. XIII.
 jus, & in anathema latæ sententiæ in- A. C. 1275.
 current. Plurium beneficiorum possessio
 inhibetur: sed sufficit gratiam legis fa- c. 7.
 ctam ostendere. Retexitur potestas au- c. 6.
 diendi confessiones noxarumque pœnas
 condonandi, quæcunque variis Religio-
 sis ab Episcopis prioribus data fuerit:
 saluum tamen jus tribuendæ novæ facul-
 tatis arbitrio Episcoporum relinquitur.
 Speciatim prohibetur stipis coactorum
 indulgentias circumferentium receptio
 absque consensu Episcopi.

§. LIII.

S. Raymundi Pennafortii obitus.

Alphonsus Castellæ Rex in Franciam
 iturus ad Papam Barcinonem venit
 cum Arragoniæ Rege Jacobo, ibique na-
 talibus Christi feriis an. 1274 transactis
 anni sequentis initio S. Raymundi Pen-
 nafortii exequiis adfuit. Hic sanctus vir Mariana
 extincto B. Jordano Magister Prædicato- lib. 13. c. 22.
 rum Generalis electus, post biennium, p. 535.
 nempe an. 1240 in vigesimis comitiis Sup. l. 83.
 generalibus Bononiæ habitis deposito §. 62.
 munere Barcinonem rediit, ubi triginta Boll. 7. Jan.
 quatuor annos litteris ac pietatis exer- t. 1. p. 406.
 citiis occupatus egit. Fratrum Prædi- p. 410.
 catorum constitutionibus in ordinem re-
 ductis, in usum arcanorum Judicum Sum-